

# РЕШЕНИЕ

№ 500

гр. София, 23.01.2013 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав, в публично заседание на 20.11.2012 г. в следния състав:**

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Николова**

при участието на секретаря Александра Ковачева, като разгледа дело номер **2738** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 144-178 АПК. Образовано е по жалба на Т. С. Л. срещу Решение № 3276/11г. от 21.02.2012г. на Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/.

В жалбата са изложени съображения относно незаконосъобразността на оспореното решение, тъй като същото е постановено при грубо нарушение на административнопроизводствените правила и в нарушение на материалния закон. Моли съдът да отмени решението

Ответникът, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата. Моли същата да бъде оставена без уважение по съображения изложени в писмени бележки. Претендират се разноси под формата на юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа и правна страна:

Обжалва се подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, съгласно чл. 38, ал. 6 от ЗЗЛД. Жалбата е подадена от надлежна страна – адресат на акта, за която е налице и пряк и непосредствен интерес от обжалването. Жалбата, е подадена в срок, доколкото от доказателствата по делото се установява, че решението на КЗЛД е връчено на жалбоподателя на 23.02.2012г., видно от представената по делото обратна разписка. Предвид това съдът приема, че жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество тя е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

От представените по делото доказателства се установява следното от фактическа страна.

Административното производство е започнало по жалба от 06.07.2011г. на Т. Л. до Комисията за защита на потребителите, препратена от последната до КЗЛД, видно от писмо рег. № 3276 от 25.07.2011г. В жалбата е направено оплакване относно договорни взаимоотношения между Л. и [фирма] и В., като Л. твърди липсата на такива. В жалбата е направено неконкретизирано оплакване, че е налице злоупотреба с лични данни. Към жалбата са приложени два броя покани за незабавно плащане от „Ф.“ и покана от [фирма], като представител на В. до Л., допълнително споразумение от 21.05.2010г. и два броя клиентски оплаквания. На основание чл. 26 АПК за започналото в КЗЛД административно производство страните са уведомени видно от представените по делото писма от 05.08.2011г. и обратните разписки. Дадена е възможност за становища. С писмо рег. индекс 3276/П/ от 12.08.2011г. от [фирма] са представени доказателства относно наличие на сключен договор между [фирма] и [фирма] относно събирането на неизпълнени задължения по договори на длъжници на [фирма]. Представено е и Удостоверение № 36701 от 16.12.2010г., от което е видно, че [фирма] е администратор на лични данни. По същия въпрос доказателства са представени и от [фирма]. Видно от Удостоверение № 0054321 от 17.06.2009 [фирма] е администратор на лични данни и има договорни взаимоотношения с [фирма] относно събиране на просрочени вземания. Становище по подадените жалби е изразено и от [фирма], видно от писмо рег. № 3276/П/22.08.2011г., към което са приложени копия от договорите с двете фирми за събиране на вземания, както и копие на договора от 20.05.2010г. между [фирма] и Т. Л.. По случая е дадено Становище рег. № 3276 от 16.01.2012г. от Д. Г. – експерт в администрацията на КЗЛД относно основателността и допустимостта на подадената жалба. Становището на експерта е жалбата да се остави без уважение. Видно от Протокол № 49 от 07.12.2011г. на КЗЛД жалбата е приета за допустима, конституирани са страните в производството и е насрочено открито заседание за разглеждане на искането по същество на 18.01.2012г. За датата на заседанието всички страни са уведомени, видно от представените по делото писма и обратни разписки за връчването им. На 18.01.2012г. е проведено заседание на КЗЛД видно от протокола от проведеното заседание. С 5 гласа „за“ е взето решение, че жалбата е неоснователна. На 21.02.2012г. е постановено оспорваното решение.

Предвид установеното от фактическа страна съдът намира следното от правна страна.

Съгласно чл. 6, ал. 1 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, КЗЛД е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на този закон. Тази своя функция комисията осъществява упражнявайки предоставени от закона правомощия посочени в чл. 10, ал. 1 от ЗЗЛД. Комисията упражнява правомощията си като осъществява цялостен контрол за спазване на нормативните актове в областта на защита на личните данни. Този административен орган е оправомощен да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон - чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД.

Въз основа на визираната нормативна уредба и като взе предвид, че оспореното решение е издадено в производство по чл. 38 от ЗЗЛД, настоящият съдебен състав

намира, че административния акт е издаден от компетентен административен орган в рамките на предоставените му правомощия и при спазване на установените в закона административнопроизводствени правила. Спазени са изискванията на чл. 9, ал. 4 от ЗЗЛД и чл. 39, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни, като жалбата е разгледана в открито съдебно заседание, с призоваване на страните и събиране на доказателства, а решението е взето единодушно от членовете на административния орган. Правото на защита на жалбоподателя не е нарушено от отбелязването в писмото, че не е задължително участието му в производството, каквито доводи се навеждат с жалбата. В хода на производството, на жалбоподателя е дадена възможност да ангажира доказателства.

При постановяване на административния акт са спазени и формалните изисквания на закона. Оспореното решение е издадено в писмена форма, с посочване на правните и фактически основания.

Съдът намира, че са спазени и изискванията на материалния закон. Съгласно чл. 2, ал. 1 от ЗЗЛД лични данни са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. От доказателствата по делото се установи, че данните на жалбоподателя са предоставени на фирмите за събиране на просрочени вземания, които са администратори на лични данни. Пред административния орган и по делото не са ангажирани доказателства за злоупотреба с лични данни от фирмите за събиране на просрочени вземания и от [фирма]. Не са налице хипотезите предвидени в чл. 5 от ЗЗЛД. Разпоредбата на чл. 4 ал. 1 от ЗЗЛД регламентира седем алтернативни хипотези, в които обработването на лични данни е допустимо. В т. 3 е предвидено, че обработването е допустимо, когато е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане. Между [фирма] и Л. безспорно има сключен договор и обработката на личните му данни е свързано със него. Всички изложени съображения относно наличието на подпис на жалбоподателя върху допълнителното споразумение, дали този подпис е негов и дали Л. има задължения към [фирма] са въпроси извън предмета на производството пред КЗЛД. След като не е установена злоупотреба с лични данни правилно жалбата е отхвърлена от административния орган.

Предвид изложеното жалбата се явява неоснователна и следва да се отхвърли.

При този изход на спора претендираното от ответника юрисконсултско възнаграждение следва да му се присъди, на основание чл. 143, ал. 4 АПК, чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 144 АПК. На основание чл. 8 във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения същото следва да е в размер на 150 лева.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение – 32-ри състав, на основание чл. 172, ал. 2, предл. 4 АПК:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Т. С. Л. срещу Решение № 3276/11г. от 21.02.2012г. на Комисията за защита на личните данни.

ОСЪЖДА Т. С. Л. ЕГН [ЕГН] с адрес [населено място], ж. к. О., [жилищен адрес] да

заплати на Комисията за защита на личните данни сумата от 150.00 (сто и петдесет) лева деловодни разноси.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14 – дневен срок от получаването му пред Върховния административен съд на Р. Б..

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: